

er en Afgørelse, som gaar ud paa, at han ikke skal straffes. (Afbrydelse fra Ministerbænken). Ja, ikke paa sit Embede, men heller ikke paa anden Maade. Derimod er det Spørgsmaal fuldstændig frisk, om han overhovedet opfylder Betingelserne for at beklæde sit Embede eller ikke.

Jeg kan maaske nævne et Eksempel, som vil ligge den højtærede Konseilspræsident og Justitsminister nærmere. Lad os tænke os, at det var en Dommer, det drejede sig om. Dommeren tiltales til Embedsforbrydelse eller anden Straf, fordi det paastaas, at han har gjort sig skyldig i Misligheder. Under denne Sag bliver det oplyst, at der er Utilregnelighed til Stede af almindelig eller specielle sjælelige Grunde. Saa vil han naturligvis ikke kunne straffes, selv om det klarligt kommer frem, at det er en Mand, man ikke kan betro at sidde paa et Dommersæde. Da det er en Dommer, det drejer sig om, bliver der at anlægge en ny Sag, nu ikke en Straffesag, men en Civilsag, hvor Justitsministeren forlanger Dom for, ikke at han skal straffes, det er afgjort, men at han ikke kan beklæde sit Embede. Derom vil den højtærede Justitsminister sikkert være enig med mig. Men Forholdet stiller sig i Hovedsagen paa samme Maade her. Forholdet er her blot det, at Domstolene kun er kompetente til at afgøre Spørgsmaalet om Straf. Spørgsmaalet om, hvorvidt vedkommende opfylder Betingelserne for at beklæde sit Embede, afgøres ikke af Domstolene, men af Administrationen. Det er heller ikke afgjort af Domstolene. Højesteret har fuldstændig skudt det Spørgsmaal fra sig. „Højesteret finder det nu ikke nødvendigt at træffe en Afgørelse af dette Spørgsmaal“ — nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt tiltalte ved sine Udtalelser er kommet i afgørende Strid med Folkekirkens Lære — „idet nærværende Sag alene drejer sig om, hvorvidt tiltalte er straffskyldig“. Det er derfor, mener jeg, en ubeføjet Brug, den højtærede Konseilspræsident og Justitsminister gør af Højesteretsdommen, naar han underlægger Højesteret den Afgørelse, at Pastor Arboe Rasmussen er kvalificeret til at være Sognepræst i Folkekirken. Det har Højesteret aldeles ikke udtalt sig om.

Konseilspræsidenten (Zahle): Højesteret har afgjort, at Pastor Arboe Rasmussen ikke ved Dom kan frakendes sin Ret til at være Sognepræst i den danske Folkekirke. Det er den højeste Myndighed paa Domstolsomraadet. Den højeste Myndighed

paa det administrative Omraade, Kirkeministeren, har skønnet, at han ikke betragter ham som afskedigelsesværdig administrativt. Dermed er det af alle lovlige Myndigheder afgjort, at Pastor Arboe Rasmussen er kvalificeret til at være Sognepræst i den danske Folkekirke.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Paastanden af Ordføreren for Forespørgerne (Godskesen) paa Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen (se ovenfor) blev, efter at der ved en paa sædvanlig Maade foretagen Afstemning var afgivet 21 Stemmer for den og 9 imod den, ved et paa Grund af det utilstrækkelige Stemmetal foretaget Navneopraab, som nedenstaaende Liste viser,

vedtaget med 21 Stemmer mod 10 (19 svarede: Stemmer ikke, og 11 var fraværende).

Ja:

Døcker, Poul Rasmusen, Frijs, Godskesen, Hartz, Hey, Oluf Jensen, Juel, Knuth, Lange, Nordby, Olufsen, Holger Petersen, Piper, Rambusch, Niels Rasmussen, Richelieu, Rottbøll, Sonne, Theilmann og Tvede.

Nej:

C. C. Andersen, Brandes, Christiansen, Deuntzer, Jørgen Hald, Harald Jensen, Jeppesen, Lewinsky, Trier og Vejstrup.

Stemte ikke:

Jørgen Berthelsen, Nygart, Bojsen, Dalsgaard, Degnbøl, Ejsing, Frandsen, J. A. Hansen, N. Hansen, Ole Hansen, Hans Jensen, Jensen-Grimsbjerg, Kragh, Carl Madsen, Maegaard, Mikkelsen, Nørgaard, J. Pedersen og Sørensen-Egaa.

Fraværende med anmeldt Forfald:

Goos og Fr. Petersen.

Fraværende:

la Cour, Falbe Hansen, Hage, Kristensen, Lauridsen, Moltke-Lystrup, Stilling, Enevold Sørensen (syg) og Windfeld-Hansen (syg).

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Jeg skal ansætte et nyt Møde til Kl. 4⁴⁵ med Dagsorden: